

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/791

z dnia 11 maja 2016 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy dotyczącej dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka w placówkach oświatowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części II tytuł I rozdział II sekcja 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽⁴⁾ ustanawia się program „Owoce i warzywa w szkole” oraz program „Mleko w szkole”.
- (2) Doświadczenie zdobyte w związku z realizacją obecnych programów dla szkół, wraz z wnioskami z ocen zewnętrznych oraz następującą po nich analizą różnych opcji polityki, a także trudnościami w sferze społecznej, z którymi zmagają się państwa członkowskie, nasuwa wniosek, że kontynuacja i wzmocnienie obydwu programów dla szkół mają ogromne znaczenie. W związku z obecnym spadkiem spożycia świeżych owoców i warzyw oraz przetworów mlecznych, szczególnie wśród dzieci, a także coraz powszechniejszym występowaniem otyłości wśród dzieci w związku z nawykami żywieniowymi polegającymi na preferowaniu wysoko przetworzonych środków spożywczych, ponadto często z dużym dodatkiem cukru, soli, tłuszczu lub dodatków do

⁽¹⁾ Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 142.

⁽²⁾ Dz.U. C 415 z 20.11.2014, s. 30.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 kwietnia 2016 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

żywności, finansowa pomoc Unii na rzecz dostarczania dzieciom w placówkach oświatowych wybranych produktów rolnych powinna w większym stopniu przyczyniać się do propagowania zdrowych nawyków żywieniowych oraz spożywania produktów lokalnych.

- (3) Analiza różnych opcji polityki wskazuje, że jednolite podejście w oparciu o wspólne ramy prawne i finansowe jest najbardziej odpowiednie i skuteczne w osiągnięciu konkretnych celów, które wspólna polityka rolna realizuje za pośrednictwem programów dla szkół. Takie podejście pozwoliłoby państwom członkowskim zmaksymalizować efekty dystrybucji w ramach stałego budżetu i zwiększyć efektywność zarządzania. Jednakże w celu uwzględnienia różnic pomiędzy owocami i warzywami, w tym bananami, z jednej strony, oraz mlekiem i przetworami mlecznymi, z drugiej strony – tzn. pomiędzy „Owocami i warzywami w szkole” oraz „Mlekiem w szkole” zdefiniowanymi w niniejszym rozporządzeniu – oraz różnic pomiędzy ich łańcuchami dostaw, niektóre elementy, takie jak odpowiednie przydziały środków budżetowych, powinny pozostać oddzielone. W świetle doświadczeń zdobytych podczas realizacji obecnych programów udział państw członkowskich w programie dla szkół powinien pozostać dobrowolny. Uwzględniając różne wzorce konsumpcyjne w poszczególnych państwach członkowskich, uczestniczące państwa członkowskie i regiony powinny mieć możliwość dokonania wyboru, w ramach swoich strategii, które spośród produktów kwalifikujących się do dostarczania dzieciom w placówkach oświatowych chcą dystrybuować. Państwa członkowskie mogłyby również rozważyć wprowadzenie ukierunkowanych środków służących rozwiązaniu problemu malejącego spożycia mleka w grupie docelowej.
- (4) Stwierdzono tendencję spadkową, w szczególności jeśli chodzi o spożycie świeżych owoców i warzyw oraz mleka spożywczego. Należy zatem na zasadzie priorytetu skoncentrować się na dystrybucji tych właśnie produktów w ramach programu dla szkół. Przyczyniłoby się to również do zmniejszenia obciążeń organizacyjnych dla szkół oraz do zwiększenia efektów dystrybucji w ramach ograniczonego budżetu, a także byłoby zgodne z obecną praktyką, ponieważ produkty te są już najczęściej przedmiotem dystrybucji. Jednakże aby dostosować się do zaleceń żywieniowych w zakresie spożycia wapnia oraz w celu propagowania spożywania konkretnych produktów lub w odpowiedzi na szczególne potrzeby żywieniowe dzieci na swoim terytorium, a także ze względu na rosnące problemy związane z nietolerancją zawartej w mleku laktozy, państwa członkowskie powinny być upoważnione – o ile dystrybuują już mleko spożywcze lub jego odmiany bezlaktozowe – do dystrybucji innych przetworów mlecznych bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao, takich jak jogurt i sery, które mają pozytywny wpływ na zdrowie dzieci. Państwa członkowskie powinny być również upoważnione do dystrybucji przetworzonych produktów z owoców i warzyw – o ile dystrybuują już świeże owoce i warzywa. Ponadto należy podjąć wysiłki, aby zapewnić dystrybucję produktów lokalnych i regionalnych. W przypadkach, gdy państwa członkowskie uznają to za niezbędne do osiągnięcia celów programu dla szkół oraz celów przewidzianych w ich strategiach, powinny one móc uzupełniać dystrybucję wspomnianych wyżej produktów o niektóre inne przetwory mleczne i produkty na bazie mleka. Wszystkie te produkty powinny w pełni kwalifikować się do objęcia pomocą unijną. Jednakże w przypadku produktów nie będących produktami rolnymi, do objęcia pomocą powinien kwalifikować się jedynie składnik mleczny. W celu uwzględnienia postępów naukowych oraz w celu zapewnienia, aby dystrybuowane produkty spełniały cele programu dla szkół, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do uzupełniania wykazu wykluczonych wzmacniaczy smaku określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz określania maksymalnych poziomów dodatku cukru, dodatku soli lub dodatku tłuszczu w przetworzonych produktach.
- (5) Aby program dla szkół był skuteczny w osiągnięciu swoich celów krótko- i długoterminowych polegających na zwiększeniu spożycia wybranych produktów rolnych i kształtowaniu zdrowego sposobu odżywiania się, niezbędne są towarzyszące środki edukacyjne wspierające dystrybucję. Zważywszy na ich znaczenie, takie środki powinny wspierać dystrybucję owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole. Stanowią one, jako towarzyszące środki edukacyjne, kluczowe narzędzie w zainteresowaniu dzieci – z pomocą, na przykład, specjalistów ds. żywienia i rolników – rolnictwem i różnorodnością unijnych produktów rolnych, w szczególności tych wytwarzanych w zamieszkiwanym przez nie regionie. Aby zrealizować cele programu dla szkół, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia w swoich środkach szerszej gamy produktów rolnych, a także innych specjalności lokalnych, regionalnych lub krajowych, takich jak miód, oliwki stołowe, oliwa z oliwek.
- (6) W celu promowania zdrowych nawyków żywieniowych państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy krajowe odpowiedzialne za żywność lub zdrowie były odpowiednio zaangażowane w sporządzanie wykazu produktów, które mają być dostarczane, lub aby organy te odpowiednio zatwierdzały taki wykaz, zgodnie z procedurami krajowymi.
- (7) W celu zapewnienia skutecznego i ukierunkowanego wykorzystania unijnych środków finansowych oraz ułatwienia realizacji programu dla szkół, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do identyfikowania kosztów i środków kwalifikujących się do objęcia pomocą unijną.

- (8) Pomoc unijna powinna być przydzielana oddzielnie na owoce i warzywa w szkole i na mleko w szkole zgodnie z zasadą dobrowolności dystrybucji. Pomoc ta powinna być przydzielana każdemu państwu członkowskiemu z uwzględnieniem liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat w danym państwie członkowskiemu oraz stopnia rozwoju regionów w tym państwie członkowskiemu, w celu zapewnienia, aby większa pomoc była przyznawana regionom mniej rozwiniętym, na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i w regionach najbardziej oddalonych ze względu na ograniczoną dywersyfikację rolnictwa w tych regionach oraz częsty brak dostępności niektórych produktów w danym regionie, co skutkuje wyższymi kosztami transportu i magazynowania. Ponadto, aby umożliwić państwom członkowskim utrzymanie skali ich obecnych programów „Mleko w szkole” oraz aby zachęcić inne państwa członkowskie do podjęcia dystrybucji mleka, należy połączyć te kryteria z danymi dotyczącymi dotychczasowego wykorzystania pomocy unijnej na dostarczanie mleka i przetworów mlecznych dla dzieci, z wyjątkiem Chorwacji, dla której zostanie ustalona szczególna kwota.
- (9) W interesie dobrej administracji i zarządzania budżetem państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w dystrybucji kwalifikujących się produktów, powinny co roku składać wnioski o pomoc unijną.
- (10) Opracowanie strategii krajowej lub regionalnej powinno być warunkiem udziału państwa członkowskiego w programie dla szkół. Każde państwo członkowskie, które chce w nim uczestniczyć, powinno przedstawić strategię w formie dokumentu obejmującego okres sześciu lat i określającego jego priorytety. Państwa członkowskie powinny móc regularnie aktualizować swoje strategie, w szczególności w świetle ocen i ponownych analiz priorytetów lub celów oraz powodzenia realizowanych przez nie programów. Ponadto w strategiach mogą być określone elementy związane z realizacją programu dla szkół, które pozwolą państwom członkowskim na osiągnięcie efektywności w zarządzaniu, między innymi w odniesieniu do wniosków o pomoc.
- (11) W celu propagowania wiedzy na temat programu dla szkół oraz zwiększenia widoczności pomocy unijnej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do obowiązku państw członkowskich w zakresie wyraźnego rozpowszechniania informacji o unijnym wsparciu przy realizacji programu, w tym w odniesieniu do narzędzi reklamowych oraz, w stosownych przypadkach, wspólnego identyfikatora lub wspólnych elementów graficznych.
- (12) W celu zapewnienia widoczności programu dla szkół, państwa członkowskie powinny wyjaśnić w swoich strategiach, w jaki sposób będą zapewniać wartość dodaną swoich programów, zwłaszcza w przypadku gdy produkty finansowane w ramach programu unijnego są spożywane w tym samym czasie, co inne posiłki dostarczane dzieciom w placówkach oświatowych. Aby zapewnić osiągnięcie celu edukacyjnego programu unijnego oraz jego skuteczność, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do przepisów dotyczących dystrybucji produktów finansowanych w ramach programu unijnego w związku z dostarczaniem innych posiłków do placówek oświatowych i ich przygotowywania.
- (13) W celu sprawdzenia skuteczności programu dla szkół w państwach członkowskich, należy zapewnić finansowanie przez Unię inicjatyw w dziedzinie monitorowania i oceny osiągniętych wyników, ze szczególnym uwzględnieniem zmian konsumpcji w średniej perspektywie czasowej.
- (14) Zasada współfinansowania w odniesieniu do dystrybucji owoców i warzyw w szkole powinna zostać zniesiona.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na podział kompetencji regionalnych lub lokalnych w państwach członkowskich.
- (16) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾ powinny zatem zostać odpowiednio zmienione. W celu uwzględnienia okresowości roku szkolnego nowe przepisy powinny wejść w życie od dnia 1 sierpnia 2017 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) część II tytuł I rozdział II sekcja 1 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 1

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych.

Artykuł 22

Grupa docelowa

Programem pomocy, który ma poprawić dystrybucję produktów rolnych i polepszyć nawyki żywieniowe dzieci, objęte są dzieci, które regularnie uczęszczają do żłobków, przedszkoli lub szkół podstawowych lub średnich zarządzanych lub zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich.

Artykuł 23

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole, towarzyszących środków edukacyjnych i powiązanych kosztów

1. Przyznaje się pomoc unijną w odniesieniu do dzieci w placówkach oświatowych, o których mowa w art. 22:

- a) na dostarczanie i dystrybucję kwalifikujących się produktów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu;
- b) na towarzyszące środki edukacyjne; oraz
- c) na pokrycie niektórych powiązanych kosztów sprzętu, reklamy, monitorowania i oceny oraz, w zakresie, w jakim koszty te nie są objęte zakresem lit. a) niniejszego akapitu – logistyki i dystrybucji.

Rada **ustanawia**, zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE, limity udziału pomocy unijnej obejmującej środki i koszty, o których mowa w lit. b) i c) akapit pierwszy niniejszego ustępu.

2. Do celów niniejszej sekcji:

- a) »owoce i warzywa w szkole« oznaczają produkty, o których mowa w ust. 3 lit. a) oraz w ust. 4 lit. a);
- b) »mleko w szkole« oznacza produkty, o których mowa w ust. 3 lit. b) oraz w ust. 4 lit. b), a także produkty, o których mowa w załączniku V.

3. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu pomocy ustanowionego zgodnie z ust. 1 (zwanego dalej »programem dla szkół«) i wnioskujące o odpowiednią pomoc unijną, traktują na zasadzie priorytetu – przy uwzględnieniu uwarunkowań krajowych – dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

- a) owoce i warzywa oraz świeże produkty sektora bananów;
- b) mleko spożywcze i jego odmiany bezlaktozowe.

4. Niezależnie od ust. 3, w celu propagowania spożywania konkretnych produktów lub w odpowiedzi na szczególne potrzeby żywieniowe dzieci na ich terytorium, państwa członkowskie mogą przewidzieć dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

- a) przetworzonych produktów z owoców i warzyw – jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. a);
- b) serów, twarogu, jogurtu i innych produktów z mleka fermentowanego lub ukwaszonego bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao – jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. b).

5. W przypadkach gdy państwa członkowskie uznają, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów programu dla szkół oraz celów określonych w strategiach, o których mowa w ust. 8, mogą uzupełnić dystrybucję produktów, o których mowa w ust. 3 i 4, o produkty wymienione w załączniku V.

W takich przypadkach pomoc unijna wypłacana jest jedynie w odniesieniu do składnika mlecznego dystrybuowanego produktu. Ten składnik mleczny musi stanowić co najmniej 90 % wagi produktów kategorii I w załączniku V oraz 75 % wagi produktów kategorii II w załączniku V.

Poziom pomocy unijnej przeznaczonej na składnik mleczny ustalany jest przez Radę zgodnie z art. 43. ust. 3 TFUE.

6. Produkty dystrybuowane w ramach programu dla szkół nie mogą zawierać któregokolwiek z poniższych dodatków:

- a) dodatku cukru;
- b) dodatku soli;
- c) dodatku tłuszczu;
- d) dodatku substancji słodzących;
- e) dodatku sztucznych wzmacniaczy smaku o oznaczeniach od E 620 do E 650 określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 (*).

Niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie może zadecydować – po otrzymaniu odpowiedniego zezwolenia od swoich krajowych organów odpowiedzialnych za zdrowie i żywienie zgodnie z jego procedurami krajowymi – że kwalifikujące się produkty, o których mowa w ust. 4 i 5, mogą zawierać w ograniczonej ilości dodatek cukru, dodatek soli lub dodatek tłuszczu.

7. Oprócz produktów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przewidzieć objęcie towarzyszącymi środkami edukacyjnymi innych produktów rolnych, w szczególności produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. g) i v).

8. Warunkiem uczestnictwa państwa członkowskiego w programie dla szkół jest opracowanie przez to państwo członkowskie, przed przystąpieniem do programu dla szkół, a następnie co sześć lat, strategii dotyczącej realizacji programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia może być zmieniana przez organ odpowiedzialny za jej sporządzenie na poziomie krajowym lub regionalnym, w szczególności w świetle jej monitorowania i oceny oraz osiągniętych wyników. Strategia określa co najmniej potrzeby, które mają zostać zaspokojone, klasyfikację potrzeb pod względem priorytetów, grupę docelową, oczekiwane wyniki oraz – jeśli są dostępne – ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, a także określa najbardziej odpowiednie instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.

Strategia może zawierać szczegółowe elementy dotyczące realizacji programu dla szkół, w tym elementy mające uprościć zarządzanie tym programem.

9. Państwa członkowskie określają w swoich strategiach wykaz wszystkich produktów, które mają być dostarczane w ramach programu dla szkół, w ramach regularnej dystrybucji albo w ramach towarzyszących środków edukacyjnych. Bez uszczerbku dla ust. 6 państwa członkowskie zapewniają odpowiednie zaangażowanie swoich organów krajowych odpowiedzialnych za żywienie lub zdrowie w sporządzanie takiego wykazu lub odpowiednie zatwierdzenie takiego wykazu przez te organy, zgodnie z procedurami krajowymi.

10. Aby zapewnić skuteczność programu dla szkół, państwa członkowskie przewidują również towarzyszące środki edukacyjne, które mogą obejmować, między innymi, środki i działania ukierunkowane na zainteresowanie dzieci rolnictwem, poprzez działania takie jak zwiedzanie gospodarstw rolnych oraz dystrybucję szerszej gamy produktów rolnych, o czym mowa w ust. 7. Środki te mogą być również zaprojektowane tak, aby edukować dzieci w zakresie powiązanych kwestii, takich jak zdrowe nawyki żywieniowe, lokalne łańcuchy żywnościowe, rolnictwo ekologiczne, zrównoważona produkcja lub zwalczanie marnotrawienia żywności.

11. Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia towarzyszącymi środkami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, wśród których znajduje się co najmniej jedno z poniższych: zdrowie i względy środowiskowe, sezonowość, różnorodność oraz dostępność lokalnych lub regionalnych produktów, przy czym w miarę możliwości priorytet przyznaje się produktom pochodzącym z Unii. Państwa członkowskie mogą zachęcać w szczególności do zakupu produktów lokalnych lub regionalnych, produktów ekologicznych, w krótkich łańcuchach dostaw lub z korzyściami dla środowiska oraz, w stosownych przypadkach, produktów uznanych w ramach systemów jakości ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.

Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich strategiach nadanie priorytetu względem zrównoważoności i sprawiedliwego handlu.

Artykuł 23a

Przepisy finansowe

1. Bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 250 mln EUR na rok szkolny.

W ramach tego ogólnego limitu pomoc nie może przekraczać:

- a) na owoce i warzywa w szkole: 150 mln EUR na rok szkolny;
- b) na mleko w szkole: 100 mln EUR na rok szkolny.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przyznaje się każdemu państwu członkowskiemu przy uwzględnieniu:

- a) liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat w danym państwie członkowskim;
- b) stopnia rozwoju regionów w danym państwie członkowskim, tak aby zapewnić przyznanie większej pomocy regionom słabiej rozwiniętym i mniejszym wyspom Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013; oraz
- c) w odniesieniu do mleka w szkole, oprócz kryteriów, o których mowa w lit. a) i b) – danych dotyczących dotychczasowego wykorzystania pomocy unijnej na dostarczanie dzieciom mleka i przetworów mlecznych.

Przydziały dla danych państw członkowskich zapewniają przyznanie większej pomocy dla regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji tych regionów w pozyskiwaniu produktów i w celu propagowania pozyskiwania przez nie produktów w innych takich regionach bliskich geograficznie.

Przydziały na mleko w szkole wynikające z zastosowania kryteriów określonych w niniejszym ustępie muszą zapewniać, aby wszystkie państwa członkowskie były uprawnione do otrzymywania co najmniej minimalnej kwoty pomocy unijnej na dziecko w grupie wiekowej, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a). Kwota ta nie może być niższa niż średnia kwota unijnej pomocy wykorzystana na dziecko we wszystkich państwach członkowskich biorących udział w programie »Mleko w szkole« obowiązującym przed dniem 1 sierpnia 2017 r.

Środki dotyczące określania wstępnych i ostatecznych przydziałów oraz ponownego przydziału pomocy unijnej na owoce i warzywa w szkole oraz mleko w szkole podejmuje Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

3. Państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w programie dla szkół, przedkładają co roku swój wniosek o pomoc unijną, w którym określają wnioskowaną kwotę na owoce i warzywa w szkole i wnioskowaną kwotę na mleko w szkole, które chcą dystrybuować.

4. Nie przekraczając ogólnego limitu w wysokości 250 mln EUR określonego w ust. 1, każde państwo członkowskie może przenieść, raz w danym roku szkolnym, do 20 % kwoty jednego lub drugiego wstępnego przydziału.

Ten udział procentowy może zostać zwiększony do 25 % dla państw członkowskich posiadających regiony najbardziej oddalone wymienione w art. 349 TFUE oraz w innych należycie uzasadnionych przypadkach, na przykład gdy państwo członkowskie musi podjąć działania w związku ze szczególną sytuacją rynkową w sektorze objętym programem dla szkół, swoimi szczególnymi obawami co do niskiego spożycia którejkolwiek z grup produktów lub innymi wyzwaniami społecznymi.

Przeniesienia te mogą być dokonywane:

- a) przed określeniem ostatecznych przydziałów na kolejny rok szkolny, pomiędzy wstępnymi przydziałami danego państwa członkowskiego; albo
- b) po rozpoczęciu roku szkolnego, pomiędzy ostatecznymi przydziałami państwa członkowskiego, jeśli takie przydziały zostały dla danego państwa członkowskiego ustalone.

Przeniesienia, o których mowa w akapicie trzecim lit. a), nie mogą być dokonywane ze wstępnych przydziałów przeznaczonych na grupę produktów, dla której dane państwo członkowskie wnioskuje o kwotę przekraczającą jego wstępny przydział. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o kwocie wszelkich przeniesień pomiędzy wstępnymi przydziałami.

5. Program dla szkół pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych odrębnych krajowych programów dla szkół, które są zgodne z prawem Unii. Pomoc unijna przewidziana w art. 23 może być wykorzystana do rozszerzenia zakresu lub zwiększenia skuteczności wszelkich istniejących krajowych programów dla szkół lub krajowych programów dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz dystrybucji mleka w szkole, ale nie może zastępować finansowania takich istniejących programów krajowych, z wyjątkiem bezpłatnej dystrybucji posiłków dla dzieci w placówkach oświatowych. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi rozszerzyć zakres istniejącego krajowego programu dla szkół lub zwiększyć jego skuteczność poprzez ubieganie się o unijną pomoc, w strategii, o której mowa w art. 23 ust. 8, określa, w jaki sposób zostanie to osiągnięte.

6. W ramach uzupełniania pomocy unijnej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową na rzecz finansowania programu dla szkół.

Państwa członkowskie mogą finansować tę pomoc z opłaty nakładanej na dany sektor lub za pomocą jakiegokolwiek innego wkładu sektora prywatnego.

7. Unia może również finansować, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, środki informacyjne, reklamowe oraz monitorowanie i ocenę związane z programem dla szkół, w tym środki dotyczące propagowania wśród obywateli wiedzy o celach programu, oraz powiązane środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów mające na celu wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w celu ułatwienia realizacji programu i zarządzania programem.

Komisja może opracować, zgodnie z art. 24 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, wspólny identyfikator lub wspólne elementy graficzne w celu zwiększenia widoczności programu dla szkół.

8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół rozpowszechniają – na terenie szkoły lub w innych odpowiednich miejscach – informację o ich udziale w programie oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać wszelkie odpowiednie narzędzia reklamowe, które mogą obejmować plakaty, tematyczne strony internetowe, informacyjne materiały graficzne oraz kampanie informacyjne i propagujące wiedzę na temat programu. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnego programu dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.

Artykuł 24

Przekazane uprawnienia

1. W celu promowania wśród dzieci zdrowych nawyków żywieniowych oraz zapewnienia, aby pomoc w ramach programu dla szkół była ukierunkowana na dzieci z grupy docelowej, o której mowa w art. 22, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie:

- a) dodatkowych kryteriów dotyczących kwalifikowania się grupy docelowej, o której mowa w art. 22;
- b) zatwierdzania i wybierania przez państwa członkowskie wnioskodawców ubiegających się o pomoc;
- c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i towarzyszących środków edukacyjnych.

2. W celu zapewnienia skutecznego i ukierunkowanego wykorzystania unijnych środków finansowych oraz ułatwienia realizacji programu dla szkół Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących:

- a) identyfikacji kosztów i środków, które kwalifikują się do objęcia pomocą unijną;
- b) obowiązku państw członkowskich w zakresie monitorowania i oceny skuteczności swoich programów dla szkół.

3. Aby uwzględnić postępy badań naukowych, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych, w celu uzupełniania wykazu sztucznych wzmacniaczy smaku, o których mowa w art. 23 ust. 6 akapit pierwszy lit. e).

W celu zapewnienia, aby produkty dystrybuowane zgodnie z art. 23 ust. 3, 4 i 5 spełniały cele programu dla szkół, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych w celu określenia maksymalnych poziomów dodatku cukru, dodatku soli lub dodatku tłuszczu, które mogą być dopuszczone przez państwa członkowskie na mocy art. 23 ust. 6 akapit drugi, a których obecność w przetworzonych produktach jest technicznie niezbędna do ich przygotowania lub wytworzenia.

4. W celu propagowania wiedzy na temat programu dla szkół oraz zwiększania widoczności pomocy unijnej Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych nakładających na państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół wymóg wyraźnego rozpowszechniania informacji o tym, że w celu realizacji programu korzystają one z pomocy unijnej, w tym dotyczących:

- a) w stosownych przypadkach, określenia szczegółowych kryteriów prezentacji, kompozycji, rozmiarów i wzoru wspólnego identyfikatora lub wspólnych elementów graficznych;
- b) szczegółowych kryteriów związanych z wykorzystaniem narzędzi reklamowych.

5. W celu zapewnienia wartości dodanej i widoczności programu dla szkół Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie dystrybucji produktów w związku z dostarczaniem innych posiłków do placówek oświatowych.

6. Uwzględniając potrzebę zapewnienia, aby pomoc unijna była odzwierciedlana w cenie, za jaką produkty są udostępniane w ramach programu dla szkół, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych wymagających od państw członkowskich określenia w ich strategiach, w jaki sposób zostanie to osiągnięte.

Artykuł 25

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji, w tym środki dotyczące:

- a) informacji, które mają zostać zawarte w strategiach państw członkowskich;

- b) wniosków o pomoc i płatności, w tym uproszczenia procedur wynikających ze wspólnych ram dla programu dla szkół;
- c) metod rozpowszechniania informacji o programie dla szkół i związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów;
- d) trybu składania, formatu i treści corocznych wniosków o otrzymanie pomocy oraz sprawozdań z monitorowania i oceny przedstawianych przez państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół;
- e) stosowania art. 23a ust. 4, w tym w odniesieniu do terminów przeniesień oraz przedkładania, formatu i treści powiadomień o przeniesieniu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).”;

- 2) art. 217 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 217

Płatności krajowe na rzecz dystrybucji produktów wśród dzieci

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności krajowych na rzecz dostarczania dzieciom w placówkach oświatowych kwalifikujących się produktów z grup, o których mowa w art. 23, na rzecz towarzyszących środków edukacyjnych związanych z takimi produktami lub powiązanych kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c).

Państwa członkowskie mogą finansować te płatności z opłaty nakładanej na dany sektor lub za pomocą jakiegokolwiek innego wkładu sektora prywatnego.”;

- 3) w art. 225 dodaje się litery w brzmieniu:

„e) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie stosowania kryteriów przydziału, o których mowa w art. 23a ust. 2;

f) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie skutków przeniesień, o których mowa w art. 23a ust. 4, dla skuteczności programu dla szkół w zakresie dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole.”;

- 4) załącznik V otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK V

PRODUKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 23 UST. 5

Kategoria I

— Produkty z mleka fermentowanego, bez dodatku soku owocowego, naturalnie aromatyzowane

— Produkty z mleka fermentowanego, z dodatkiem soku owocowego, naturalnie aromatyzowane lub niearomatyzowane

— Produkty na bazie mleka z dodatkiem kakao, soku owocowego lub naturalnie aromatyzowane

Kategoria II

Fermentowane lub niefermentowane produkty z mleka z owocami, naturalnie aromatyzowane lub niearomatyzowane.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013

W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) wkład finansowy Unii przeznaczony na środki dotyczące chorób zwierząt i utraty zaufania konsumentów, o których mowa w art. 220 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 maja 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Przewodniczący
